یکشنبه ۳۰ آذر ۱۴۰۴
شماره ۴۵۸۷
FARHIKHTEGANDAILY.COM
FARHIKHTEGANONLINE

مشاور معاون علوم، مهندسی و کشاورزی دانشگاه آزاد در گفت‌وگو با «فرهیختگان» تشریح کرد

سراهای نوآوری؛ ایستگاه تجاری‌سازی پژوهش‌های پایش

یک‌سوم پایان‌نامه‌های دانشگاه آزاد مسئله‌محور شد

سارا طاهری
خبرنگار گروه دانشگاه

شش سال از زمانی که دانشگاه آزاد اسلامی با رونمایی از سامانه «پایش» تلاش کرد مسیر تازه‌ای در حکمرانی پژوهش و ارتباط دانشگاه با صنعت تعریف کند، می‌گذرد؛ طرحی که در سال ۱۳۹۷ کلید خورد و از خرداد ۱۳۹۸ وارد اجرا شد و قرار بود نقطه پایان دوره‌ای باشد که پایان‌نامه‌ها، عمدتاً در کتابخانه‌ها خاک می‌خوردند و کمترین ارتباطی با نیازهای صنعت، جامعه و دستگاه‌های اجرایی داشتند. درواقع پایش پاسخی بود به یک خلأ قدیمی؛ یعنی نبود یک سازوکار منسجم، علمی و هدفمند برای تبدیل پژوهش دانشگاهی به راه‌حل‌های واقعی.

از همان آغاز مشخص بود که مدیریت سنتی ارتباط دانشگاه با صنعت که سال‌ها حول پروژه‌های کوچک و کارشناسی می‌چرخید برای حل مسائل کلان کشور کافی نیست. صنعت نیازهای پیچیده‌تری داشت که با پایان‌نامه‌های تئوریک قابل پاسخ‌گویی نبود؛ از همین‌جا بود که «برنامه‌های علمی» شکل گرفتند تا چالش‌های واقعی دستگاه‌ها و صنایع تبدیل به موضوعات پایان‌نامه و رساله شوند. امروز، پس از بیش از نیم دهه، پایش وارد مرحله‌ای شده که می‌توان با زبان آمار و تجربه درباره آن سخن گفت. بر اساس آخرین داده‌های رسمی تا پایان مهر ۱۴۰۴، اکنون ۳۲ واحد دانشگاهی میزبان دبیرخانه و ۵۱ برنامه علمی فعال هستند؛ برنامه‌هایی که در مجموع ۳۰۸ چالش واقعی تولید کرده‌اند و بیش از یک‌سوم تمام پایان‌نامه و رساله‌های دانشگاه از دل سوژه‌های پژوهشی این برنامه‌ها بیرون می‌آید. رقمی که به ۳۵ درصد رسیده اما در چشم‌انداز دانشگاه قرار است به بیش از ۵۰ درصد برسد. هرچند با وجود همه این‌ها، هنوز حلقه مهمی در این چرخه کامل نشده؛ اتصال خروجی پژوهش‌ها به سراهای نوآوری و ورود آن‌ها به فرایند تبدیل دانش به ثروت. این بخش، حلقه گمشده سال‌های گذشته بوده و اکنون در آستانه فعال‌شدن است؛ حلقه‌ای که اگر تکمیل شود، مسیر تجاری‌سازی، اشتغال‌زایی، تبدیل نتایج پژوهشی به دارایی‌های معنوی و نهادینه‌سازی پژوهش مسئله‌محور در دانشگاه آزاد را هموار خواهد کرد.

در گفت‌وگو با مهدی جهانگیری مشاور معاون علوم، مهندسی و کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی تلاش کرده‌ایم تصویری دقیق و شفاف از وضعیت کنونی این طرح ملی ارائه کنیم؛ از چرایی شکل‌گیری پایش و فلسفه ایجاد برنامه‌های علمی گرفته تا روند رشد تعداد برنامه‌ها، علت توقف برخی از آن‌ها، میزان اقبال دانشجویان، نقاط قوت و ضعف ساختار جدید، نمونه‌های موفق ارتباط با صنعت، چالش‌های باقی‌مانده و برآورد آینده. مشروح این گفت‌وگو را در ادامه از نظر می‌گذرانید.

از آغاز فعالیت سامانه «پایش» بیش از ۶ سال می‌گذرد. اساساً چه شد که دانشگاه آزاد تصمیم گرفت برنامه‌های علمی را پایه‌گذاری کند؟

ریشه این موضوع به لزوم ارتباط واقعی و مؤثر دانشگاه با صنعت برمی‌گردد. از سال ۹۸ که این جریان آغاز شد، دیده شد که مدیریت ارتباط با صنعت با روش‌های سنتی، بیشتر روی پروژه‌های سطح کارشناسی تمرکز داشته و بخش تکنولوژیک و نیازهای کلان صنعت عملاً مغفول مانده بود. به همین دلیل به این نتیجه رسیدند که باید ساختاری علمی و منسجم ایجاد شود تا چالش‌های واقعی صنعت شناسایی و در قالب پایان‌نامه‌ها و رساله‌ها برای آن‌ها راه‌حل تولید شود. این شد که برنامه‌های علمی شکل گرفتند؛ یعنی واحدهای دانشگاهی با صنایع لینک شدند، چالش دریافت کردند و پایان‌نامه‌ها بر آن اساس تعریف شد. در واقع فلسفه ایجاد برنامه علمی این بود که پایان‌نامه‌ها از حالت کتابخانه‌ای بیرون بیایند و به مسائل واقعی کشور گره بخورند.

اکنون این برنامه‌ها در چه مرحله‌ای قرار دارند و آخرین آمارهای رسمی چیست؟

آمارهایی که عرض می‌کنم مربوط به پایان مهرماه ۱۴۰۴ و کاملاً رسمی و دقیق است. در حال حاضر ۳۲ واحد دانشگاهی به‌طور مستقیم درگیر اجرای برنامه‌های علمی هستند. این ۳۲ واحد مجموعاً ۵۱ برنامه علمی را پیش می‌برند. اگر بخواهم دقیق‌تر بگویم، به‌طور میانگین هر برنامه علمی حدود ۶ چالش یا مسئله و معضل جامعه را پوشش می‌دهد. مجموع چالش‌های احصاشده در این برنامه‌ها اکنون به ۳۰۸ چالش رسیده است و بیش از یک‌سوم پروپوزال‌ها از برنامه‌های علمی انتخاب شده‌اند که هنوز جای کار برای افزایش این درصد و هدایت بیشتر دانشجویان به سمت مسائل واقعی وجود دارد و لازم است کارگاه‌های بیشتری ایجاد کنیم تا دانشجویان به سمت مسائل واقعی و اثرگذار هدایت شوند.

پس اکنون ۵۱ برنامه علمی فعال در سامانه پایش وجود دارد؛ اما تا جایی که مطلع هستم تعداد برنامه‌های علمی پیش‌تر به ۵۵ برنامه رسیده بود.

۴ برنامه فعلا غیرفعال شده‌اند.

علت چه بود؟

ضروری بود درخصوص این ۴ برنامه ویرایش‌های اساسی صورت پذیرد و لذا مجریان آن‌ها درصدد اصلاح و ویرایش آن‌ها هستند تا ان‌شاءالله به‌زودی باتوجه‌به تغییرات صورت‌گرفته و مسائل و موضوعات جدید آن دانشجویان پروپوزال‌های خود را از آن انتخاب کنند.

ببینید، مسئول برنامه علمی باید به سراغ صنعت یا سازمان مرتبط برود، چالش واقعی بگیرد و بر اساس آن پایان‌نامه تعریف کند. لذا در مواردی که ارتباط موضوعات با چالش‌های جامعه و صنعت ضعیف باشد بازنگری ضروری می‌شود.

یعنی خط‌قرمز برنامه علمی، ارتباط واقعی با صنعت و تولید پایان‌نامه مسئله‌محور است؟

دقیقاً همین‌طور است. برای ما خط‌قرمز این است که برنامه علمی بتواند یک چالش واقعی از یک صنعت یا نهاد بگیرد. مثلاً اگر برنامه مربوط به حوزه تربیت و آموزش است، باید به آموزش‌وپرورش مراجعه کند. آموزش‌وپرورش می‌گوید: «من یک مسئله دارم؛ مثلاً دانش‌آموزان پایه دبستان در درس ریاضی بی‌انگیزه‌اند.» مجری برنامه علمی می‌تواند همین موضوع را به رشته‌های مرتبط با این موضوع لینک دهد. این چالش باید به چند پایان‌نامه تبدیل شود؛ دانشجویان روی آن کار کنند؛ نتایج نهایی دوباره در قالب تفاهم‌نامه رسمی به آموزش‌وپرورش ارائه شود. در این فرایند چند اتفاق مثبت هم‌زمان رخ می‌دهد: اشتغال‌زایی برای دانشجویان، درآمدزایی، حل واقعی یک مسئله اجتماعی یا صنعتی و ارائه محصول نهایی به سازمان سفارش‌دهنده.

یکی از اهداف اصلی طرح پایش و برنامه‌های علمی، فاصله‌گرفتن از پایان‌نامه‌هایی است که صرفاً در کتابخانه‌ها ذخیره می‌شوند و خروجی برای جامعه ندارند. اساساً «پژوهش اثرگذار» در دانشگاه‌ها به چه معناست؟

ببینید، ما در سال‌های گذشته با حجم زیادی از پژوهش‌های تئوریک و انتزاعی مواجه بودیم؛ موضوعاتی که شاید از نظر علمی ارزشمند باشند؛ اما هیچ کاربردی در صنعت یا جامعه ندارند. دقیقاً همین باعث شد پایان‌نامه‌ها تبدیل شوند به یک محصول کتابخانه‌ای؛ تولید علم بدون کارکرد. «پژوهش اثرگذار» یعنی موضوعی انتخاب شود که پشت آن یک نیاز واقعی وجود داشته باشد؛ یک مسئله مشخص صنعتی یا اجتماعی. یعنی پژوهش نه برای تولید سند، بلکه برای حل یک مسئله بیرونی باشد.

یعنی مشکل این بود که استاد یا دانشجو موضوع را بر اساس علاقه شخصی یا مباحث نظری انتخاب می‌کردند و نه بر اساس نیاز واقعی؟

دقیقاً. مثالی که همیشه می‌زنم بررسی تأثیر یک آلیاژ خاص است؛ آلیاژی که اصلاً در کشور امکان تولیدش وجود ندارد! خب این پژوهش به درد صنعت نمی‌خورد. ما داشتیم علم تولید می‌کردیم، اما بدون اینکه قابل استفاده باشد. همین فاصله میان دانشگاه، صنعت و جامعه را ایجاد کرد.

طرح پایش و برنامه‌های علمی چه تغییری ایجاد کردند که این روند متوقف شود؟

کاری که پایش انجام داد، این بود که یک مجموعه بزرگ از نیازها و چالش‌های واقعی را از دستگاه‌ها، صنایع و نهادهای مختلف جمع‌آوری کرد. این نیازها تبدیل شد به «موضوعات پیشنهادی» برای پایان‌نامه. بعد به استادان گفتیم بهتر است در کنار پروپوزال‌هایی که صرفاً شامل مبانی نظری است، دانشجویان را به سمت موضوعاتی که پشتوانه واقعی دارند نیز هدایت کنند.

این تغییر رویکرد چه تأثیری بر نوع پژوهش‌ها گذاشت؟

پژوهش ما اثرگذار شد؛ یعنی پایان‌نامه‌هایی تعریف می‌شوند که نمود بیرونی دارند. یک مسئله واقعی حل می‌شود. خروجی کار به یک سازمان یا صنعت تحویل داده می‌شود. نتیجه پژوهش دیگر در قفسه کتابخانه نمی‌رود، در میدان اجرا قرار می‌گیرد. این یعنی پژوهش اثرگذار.

یعنی از نظر شما، طرح پایش وظیفه‌اش فقط ساماندهی موضوعات پژوهشی نبود، بلکه ایجاد اتصال پایدار میان دانشگاه و صنعت بود؟

بله؛ دقیقاً. هدف این بود که موضوعات را از دل نیازهای صنعتی و اجتماعی بردارند. طرح پایش یکپارچگی ایجاد کرد؛ یعنی اگر آموزش‌وپرورش، صنعت، یک نهاد پژوهشی یا حتی یک دستگاه اجرایی چالشی دارد، این چالش تبدیل می‌شود به چند پایان‌نامه. دانشجو روی یک مسئله واقعی کار می‌کند و نتیجه را همان نهاد تحویل می‌گیرد. این تعریف واقعی پژوهش اثرگذار است.

یکی از اهداف برنامه‌های علمی این بود که خروجی پایان‌نامه‌ها تست و با سراهای نوآوری دانشگاه آزاد لینک شود. آیا این اتفاق تاکنون رخ داده است؟

واقعیت این است که این بخش، حلقه گمشده پازل است و اکنون ما به دنبال انجام آن هستیم. هدف ما این است که نتایج پژوهش‌ها وارد اقتصاد دانش‌بنیان و فرایند تجاری‌سازی شود و تأمین مالی پایدار از طریق پروژه‌های فناورانه فراهم شود. برای این کار، ما مشاوران مهارتی از صنعت جذب کردیم و همه اقدامات لازم انجام شد تا خروجی‌ها ملموس شوند. موقعی که پژوهشی قرار است به محصول تبدیل شود، نیاز است به سراهای نوآوری لینک شود، جایی که دانش فنی مکتوب شود و به‌صورت دارایی معنوی ثبت شود.

چرا تاکنون این حلقه آخر برقرار نشده است؟

شاید لازمه آن هماهنگی بیشتر بین ارکان مختلف دانشگاه است که این موضوع در حال پیگیری بوده و خوشبختانه هماهنگی‌های بسیار خوبی در حال انجام است.

میزان اهمیت این حلقه آخر چقدر است و چه آثاری می‌تواند داشته باشد؟

این بخش حیاتی است؛ چراکه این خواسته صنعت نیز از ما هست و برای اینکه صنعت در یک کشور توسعه پیدا کند نیاز به پشتوانه علمی و دقیق از سوی دانشگاه است، برای این منظور باید خروجی‌های مرتبط به یک چالش به یکدیگر متصل شده تا پاسخ دقیق و صحیحی برای صنعت و آن نیاز ایجاد شود.

از چه زمانی قرار است این حلقه آخر اتفاق بیفتد؟

در حال حاضر ما در مرحله ارزیابی و عارضه‌یابی هستیم. تا بتوانیم همه برنامه‌های علمی را به اهداف موردنظر برسانیم. وقتی این مسائل شناسایی شوند، همه برنامه‌ها را به سطح متوسط تا بالا ارتقا می‌دهیم. در این زمان به این سمت می‌رویم که با هماهنگی خوبی که بین قسمت‌های مختلف وجود دارد این چرخه را کامل کنیم و مجریان برنامه‌های علمی را به سراهای نوآوری لینک کنیم.

چه عواملی تاکنون مانع برقراری این ارتباط شده است؟

مشکل اصلی این بود که برنامه‌های علمی هنوز بالغ نشده بودند. سازوکار مشخص وجود نداشت و دوطرف- سراهای نوآوری و برنامه‌های علمی- به‌طور کامل درک مشترک از نقش و مأموریت یکدیگر نداشتند. این موضوع باعث ایجاد نوعی تعارض منافع می‌شد و چرخه کامل نوآوری شکل نمی‌گرفت.

آیا اکنون این مشکل حل شده است؟

بله، خوشبختانه با توجه به ارتباطات ایجادشده و هماهنگی‌های صورت گرفته، این مسئله حل شده است. با هماهنگی مناسب بین بخش‌های مختلف سازمان مرکزی، ما پیش‌بینی می‌کنیم که در چند ماه آینده تا نهایتاً سال جدید بتوانیم این حلقه را کامل کنیم و برنامه‌های علمی را به طراحی نوآوری و سراهای نوآوری لینک کنیم. با توجه به تجربه و پیگیری‌های دکتر سلیمانی، معاون علوم، مهندسی و کشاورزی و دکتر افشاری سرپرست معاونت تحقیقات، فناوری و نوآوری و همکاری تیم‌ها، هیچ مانع جدی در مسیر نمی‌بینیم و امیدواریم به‌زودی این حلقه تکمیل شود.

قبلاً در برنامه‌های علمی شوراهای دانشی فعالیت می‌کردند. الان این چارت و ساختار چگونه تغییر کرده است؟

ساختار فعلی به این شکل است که یک‌سری اعضای شورا داریم که درباره کم‌وکیف پایان‌نامه‌ها نظر می‌دهند. یک رئیس شورا هم وجود دارد که مسئول هدایت شوراست. هرچند رئیس شورا بین مجریان برنامه‌های علمی فعالیت می‌کنند و چند مجری برنامه علمی هم ذیل دبیرخانه برنامه استان فعالیت دارند. دبیرخانه برنامه‌های علمی هر استان مستقیماً ذیل ریاست استان یا در برخی استان‌ها با تفویض اختیارات، ذیل معاونت پژوهشی فعالیت می‌کند. به طور خلاصه، سلسله‌مراتب از بالا این‌گونه است؛ رئیس استان، رئیس دبیرخانه، مجری، رئیس شورا و اعضای شورا.

با توجه به این ساختار و آمار، آیا دانشجویان و اساتید به مزایای برنامه‌های علمی آگاهند؟

هنوز برخی اساتید و دانشجویان مطلع نیستند که اگر از برنامه علمی انتخاب کنند، چه مزیت‌هایی برایشان خواهد داشت. به همین دلیل نیاز است که مجریان برنامه‌ها در این زمینه بیشتر فعالیت کنند.

آیا نمونه‌های موفقی از پایان‌نامه‌ها و حل پروژه‌های صنعتی دارید، مثلاً چه مواردی در چه حوزه‌هایی وارد پروژه‌های صنعتی شده‌اند؟

بله، برخی حوزه‌ها بسیار موفق بوده‌اند. به طور مثال، برنامه علمی پدافند غیرعامل یکی از برنامه‌های خیلی موفق ماست که توانسته مخاطبان زیادی جذب کند. همچنین برنامه‌هایی مرتبط با هوش مصنوعی بسیار پرمخاطب هستند. حوزه علوم پزشکی هم جزء برنامه‌های موفق است. برنامه‌هایی موفق بوده‌اند که با برنامه‌های روز دنیا پیش رفته‌اند. هرجا توانسته‌ایم با بخش‌های بیرونی ارتباط برقرار و نیازهای واقعی آن‌ها را وارد برنامه علمی و موضوع پایان‌نامه را تعریف کنیم، هم استادان علاقه‌مند شده‌اند و هم دانشجویان رغبت داشته‌اند در این زمینه فعالیت کنند.

شما گفتید تاکنون نزدیک به یک‌سوم پایان‌نامه‌ها به سمت برنامه‌های علمی هدایت شده‌اند. در ابتدا دانشجویان شناخت چندانی به این طرح نداشتند. چه اتفاقی افتاد که دانشجویان به انتخاب موضوعات پایان‌نامه‌های خود از برنامه‌های علمی علاقه‌مند شدند؟ آیا از این عدد یعنی یک‌سوم رضایت دارید؟

طبق سند تحول و تعالی دانشگاه هدفمان عدد بزرگ‌تری است. واقعیت این است که در روزهای ابتدایی دانشجویان سردرگم بودند. نمی‌دانستند «درخت دانشی» چیست، «چالش» چیست و کجا باید بروند و چگونه جست‌وجو کنند. از سوی دیگر، خود برنامه نیز موانع و چالش‌هایی داشت و هنوز کاملاً راه نیفتاده بود. برخی باگ‌ها و نقص‌های سازوکار در آن زمان شناسایی و هنوز رفع نشده بودند. از طریق کارگاه‌هایی که برگزار شد، مجریان به دانشجویان آموزش دادند و آگاه‌سازی کردند. دانشجوها فهمیدند که اگر موضوع پایان‌نامه خود را از برنامه علمی انتخاب کنند، حمایت مالی توسط نهاد متولی انجام می‌شود و حتی نمره تشویقی نیز دریافت می‌کنند. همین اطلاع‌رسانی به اساتید داده و این باعث شد هم استادان و هم دانشجویان تشویق شوند و به سمت برنامه‌های علمی گرایش پیدا کنند. مجریان وقت زیادی گذاشتند تا توانستند دانشجویان را آگاه کنند.

در حال حاضر روند کامل شده؟

هنوز مشکلاتی داریم؛ اما نسبت به روزهای اول وضعیت بسیار بهتر شده است. الان دانشجویان آگاه‌تر شده‌اند، و می‌دانند اگر از این مسیر انتخاب کنند چه مزایایی دارند. نسل حاضر دیگر دنبال فعالیت‌های صرفاً تئوری نیست؛ همه دنبال این هستند که کارشان نمود خارجی داشته باشد. فکر می‌کنم مجموعه عوامل باعث شده اقبال به برنامه‌های علمی به شکل قابل‌توجهی افزایش پیدا کند.

تعداد برنامه‌ها بیشتر می‌شود یا برنامه‌ای برای اضافه کردن برنامه جدید ندارید؟ پیش‌بینی شما برای سهم برنامه‌های علمی از کل پروپوزال‌ها چیست؟

در مورد سقف برنامه‌ها، واقعیت این است که محدودیتی نداریم و سعی می‌کنیم همپوشانی بین برنامه‌ها وجود نداشته باشد و برنامه‌ها به‌طور بهینه توسعه یابند. طبق سند تحول و تعالی، هدف این بود که بیش از ۵۰ درصد پروپوزال‌ها تا پایان سند به برنامه‌های علمی مرتبط شوند. اکنون سال آخر سند است؛ اما عدد ما حدوداً ۳۵ درصد است و کمی عقب هستیم. دلیل اصلی این است که راه‌اندازی و جاافتادن برنامه‌ها زمان می‌برد. همچنین در ابتدا روند آسان‌تر بود و هر کسی می‌توانست یک موضوع را ثبت کند، مثلاً یک برنامه علمی خودرو؛ اما اکنون سخت‌تر شده، زیرا سعی می‌کنیم از همپوشانی و اورلپ برنامه‌ها جلوگیری و بررسی کنیم که درخواست‌ها منطقی و مطابق نیاز واقعی باشند.

پس می‌توان گفت محدودیت عددی برای برنامه‌های علمی وجود ندارد؟ الان چند واحد دانشگاهی برای ایجاد برنامه علمی جدید درخواست داده‌اند؟

بله؛ ما محدودیتی برای تعداد برنامه‌ها نداریم. اگر مثلاً مشهد درخواست برنامه علمی خودرو بدهد یا استان دیگری درخواست جدید داشته باشد، بررسی می‌کنیم و اگر منطقی باشد، برنامه تصویب می‌شود. ما به‌شدت معتقدیم برنامه‌ها نباید همپوشانی داشته باشند. ممکن است برنامه‌ای جدید ارائه شود؛ اما کمیته نظارت و ارزیابی به این نتیجه برسد که این برنامه در حد برنامه علمی نیست و می‌تواند به‌عنوان یک چالش یا زیرمجموعه برنامه‌ای دیگر لحاظ شود. به همین دلیل سرعت اضافه‌شدن برنامه‌های علمی کاهش‌یافته است. قبلاً کمی‌سازی می‌کردیم؛ اما در یکی، دو سال اخیر تمرکزمان روی کیفی‌سازی است، یعنی برنامه‌های موجود را تقویت و گسترش می‌دهیم و کیفیت آن‌ها را بهبود می‌بخشیم. البته ما جلوی برنامه‌های جدید را نمی‌گیریم، مثلاً واحد تبریز درخواست برنامه علمی در حوزه تراکتورسازی داده است. این واحد با شرکت تراکتورسازی صحبت کرده تا نیازهای واقعی آن‌ها در قالب پایان‌نامه ارائه شود. ما هم این درخواست را پذیرفتیم.

معیار شما برای پذیرش برنامه‌های جدید چیست؟

برنامه علمی جدید باید نمود بیرونی داشته و پشت آن متولی واقعی مثل شرکت یا سازمان باشد. علاوه بر این، کار باید جدید باشد و با برنامه‌های موجود همپوشانی نداشته باشد.

در حال حاضر، چهار برنامه علمی جدید در حال پیگیری و بررسی است. البته برنامه‌ها عدد ثابتی ندارند و همیشه بر اساس نیاز و کیفیت مورد بررسی قرار می‌گیرند.

مجری انحصاری تبلیغات دانشگاه آزاد اسلامی
کانون تبلیغاتی سپهر جوان
۰۹۳۹۸۸۸۸۶۹۹

آگهی تجدید مزایده عمومی

اجاره آزمایشگاه صنایع غذایی دانشگاه آزاد اسلامی واحد دامغان
دانشگاه آزاد اسلامی واحد دامغان در نظر دارد آزمایشگاه صنایع غذایی خود را از طریق برگزاری مزایده عمومی و انعقاد قرارداد اجاره به اشخاص واجد شرایط واگذار نماید. لذا متقاضیان اعم از اشخاص حقیقی و حقوقی می‌توانند ظرف مدت ۱۰ روز کاری از تاریخ انتشار آگهی با واریز مبلغ ۵/۰۰۰/۰۰۰ ریال بابت دریافت اوراق مزایده به شماره‌حساب ۰۱۷۷۰۱۶۰۸۸۴۷۸ به نام این دانشگاه نزد بانک تجارت (قابل‌واریز در کلیه شعب بانک تجارت) و ارائه رسید آن به واحد حقوقی دانشگاه نسبت به دریافت اوراق مزایده و همچنین بازدید از مکان فوق اقدام نمایند. ضمناً متقاضیان می‌توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره‌تلفن ۰۲۳-۳۵۲۲۵۰۰۱ (واحد حقوقی) تماس حاصل نمایند.
روابط‌عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد دامغان

آگهی تجدید مزایده عمومی

دانشگاه آزاد اسلامی واحد دامغان در نظر دارد طبقه اول و دوم ساختمان مدرسه دخترانه سما واحد دامغان را از طریق برگزاری مزایده عمومی و انعقاد قرارداد اجاره به اشخاص واجد شرایط واگذار نماید. لذا متقاضیان اعم از اشخاص حقیقی و حقوقی می‌توانند ظرف مدت ۱۰ روز کاری از تاریخ انتشار آگهی با واریز مبلغ ۵/۰۰۰/۰۰۰ ریال بابت دریافت اوراق مزایده به شماره‌حساب ۰۱۷۷۰۱۶۰۸۸۴۷۸ به نام این دانشگاه نزد بانک تجارت (قابل‌واریز در کلیه شعب بانک تجارت) و ارائه رسید آن به واحد حقوقی دانشگاه نسبت به دریافت اوراق مزایده و همچنین بازدید از مکان فوق اقدام نمایند. ضمناً متقاضیان می‌توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره‌تلفن ۰۲۳-۳۵۲۲۵۰۰۱ (واحد حقوقی) تماس حاصل نمایند.
روابط‌عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد دامغان

آگهی تجدید مزایده عمومی

دانشگاه آزاد اسلامی واحد دامغان در نظر دارد گلخانه با مساحت ۲۰۰۰ متر مربع واقع در مجتمع اصلی دانشگاه را از طریق برگزاری مزایده عمومی و انعقاد قرارداد اجاره به اشخاص واجد شرایط واگذار نماید. لذا متقاضیان اعم از اشخاص حقیقی و حقوقی می‌توانند ظرف مدت ۱۰ روز کاری از تاریخ انتشار آگهی با واریز مبلغ ۵/۰۰۰/۰۰۰ ریال بابت دریافت اوراق مزایده به شماره‌حساب ۰۱۷۷۰۱۶۰۸۸۴۷۸ به نام این دانشگاه نزد بانک تجارت (قابل‌واریز در کلیه شعب بانک تجارت) و ارائه رسید آن به واحد حقوقی دانشگاه نسبت به دریافت اوراق مزایده و همچنین بازدید از مکان فوق اقدام نمایند. ضمناً متقاضیان می‌توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره‌تلفن ۰۲۳-۳۵۲۲۵۰۰۱ (واحد حقوقی) تماس حاصل نمایند.
روابط‌عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد دامغان